

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás	
Szerző: <i>K. E.</i>				Tárgy	<i>69</i>
Cím: <i>A gépek parancsnokra várnak</i>				Hely	
Forrás: <i>Magyar Ifjúság</i>				Idő	<i>"1963"</i>
	<i>1963 aug. 17.</i>			Személy	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	Helyszám	

A gépek parancsnokra várnak

Nem múlik el nap anélkül, hogy szerkesztőségi postánkban ne találjunk a pályaválasztás, az elhelyezkedés gondoljaiban segítséget kérő levelet. Ez indított bennünket arra, hogy augusztus derekán, e szokatlan időpontban kérdéseinkkel felkeressük a Munkaügyi Minisztériumban *Buda István* elvtársat, a bér- és munkaerőgazdálkodási főosztály vezetőjét.

Van-e még lehetőség ipari szakmákra való jelentkezésre?

— Válaszom a budapesti helyzetre korlátozom, mert jelenleg itt a legszembetűnőbbek a beiskolázás nehézségei. A fővárosban 1963-ban 28 ezer ipari tanulót szerződtetünk, köztük kétezret építőipari szakmákra. Ezt a nagyméretű beiskolázási tervet csak akkor tudjuk teljesíteni, ha még négyszáz budapesti fiú választja életpályájául az építőipar jövőjét képező szak- és szerelőipari szakmákat. Vidéki jelentkezőnk bőven van, de nem tudjuk őket otthonokban

elhelyezni. Eddig ezer tanuló intézeti helyét biztosítottuk, s ezzel lehetőségeink nagyrészt kimerültek. Pesti fiatalokat várunk, ők viszont nyilván a tájékozatlanság következtében, kevesen jelentkeznek. Pedig sokan vannak, akik a nyolc általános elvégzése után nem tanulnak tovább; a főváros üzemeiben több száz tizen-négy-tizenhat éves fiú vállal napi négy-hat órás munkát, havi négy-ötszáz forintos keresetért. Ezzel a jövőt áldozzák fel, mert három év után, szakmunkásként dolgozva, lényegesen többet keresnének, és megalapozottabb életet tudnának biztosítani maguknak.

— Gondot okoz, hogy a hagyományos építőipari szakmákra, mint a kőműves, ács, festő-mázoló, vasbetonszerelő megfelelő a jelentkezés, de az ipar jövőjét képező újszerű szakmák betöltetlenek maradnak. A 31-es intézetben például kétszázhusz központifűtésszerelő helyből mindössze százharminc van betöltve. Ugyanitt üres még negyvenkét víz-gázszerelő és kilencven villanyszerelő hely. A 32-es intézetünk felvételt tud biztosítani százharminc épületlakatos, húsz épületgépész és harmincöt földmunkagépész tanulónak.

— A téglát téglára rakó ó-egyiptomi módszert kiszorítja a közép- és nagyblokkokat gyártó és egymáshoz szerelő korszerű építkezés. A jövő ebben az iparban is a gépeké. A harmadik ötéves tervünk kétszázötvenezer új lakás építését irányozza elő. Akik ma tanulónak jelentkeznek az építőiparba, azokra hárul ennek a nagyszabású feladatnak a megvalósítása. Nem hiszem, hogy akadna fiatalember, akinek a fantáziáját ne ragadnák meg ezek a célok, s ezekkel egyidőben mind sűrűbben feltűnő gépek. Csak ebben az esztendőben száznyolcvanmillió forint értékű gépet importált az építőipar. Az ötven méter magas daruk, a buldózerek, a földkiemelő gépek, a markolók, az árokásók, a vízágyuk, a láncfalpas vontatók, a traktoros csörlők, a döngölőbékák, a vedersoros kotrók, az árbócdaruk, az elevátorok — mind hozzáértő parancsnokra várnak. A lakások belső kultúráltságának növeléséről nem is beszélve. Elég végignézni lakótelepeink karcsú toronyházain, elég egy újonnan elkészült lakás ajtaját kinyitni, hogy kedvet érezzen az ember építeni is őket. És még nagyobb léptekkel haladhatnának előre, ha ki tudnánk elégíteni az építőipart magas képzettségű építő- és szakipari munkásgárdával.